עודד הירש
מַאֲמוֹרת

אוצרת: מיטל קילמניק

عوديد هيرش
أمهات

قيّمة: ميطال كيلمنيك

מרכז
אמנויות
וגלריה

ע"ש אפטר-ברו, מעלות-תרשיחא (ע"ר)

3.1-26.2.25

מרכז אמנויות וגלריה
ע"ש אפטר-ברר, מעלות-תרשיחא (ע"ר)

artsmaalot.com

מרכז אומנויות וגלריה ע"ש אפטר-ברר

רח' בן גוריון 15, מעלות תרשיחא
א, ב, ד 10:00-14:00, 16:00-19:00
ג, ה 10:00-16:00 שבת 11:00-13:00

יו"ר העמותה: מישאל חירורג
מנהלת הגלריה ומרכז אמנויות: תמי שחר-ירון
אוצרת התערוכה: מיטל קילמניק
הדרכות: יעל רמון, יעל שלו
עריכה לשונית: מרגו סטרומזה אוזן
תרגום לערבית: נוואף עתאמנה
תרגום לאנגלית: אבנר גרינברג
עיצוב גרפי: Studio MiKa
צילום: מיטל קילמניק, עודד הירש

בתמיכת:
משרד התרבות והספורט
הפדרציה היהודית של פילדלפיה רבתי

مركز الفنون والجاليري على اسم افتر برر

شارع بن غوريون 15، معلوت ترشيحا
الأحد، الاثنين، الأربعاء 10:00-14:00، 16:00-19:00
الخميس والجمعة 10:00-16:00 السبت 10:00-16:00

رئيس الجمعيّة: ميشيل حيروغ
مديرة الجاليري ومركز الفنون: تامي شاحر يرون
قيّمة المعرض: ميطال كيلمنيك
ارشاد: ياعيل رمون، ياعل شليڤ
التحرير اللغوي: مارغو سترومزا أوزن
الترجمة العربية: نواف عثامنة
الترجمة الإنجليزية: يهوديت افلطون
التصميم الجرافيكي: Studio MiKa
تصوير: ميطال كيلمنيكن، عوديد هيرش

بدعم:
وزارة الثقافة والرياضة
اتحاد اليهود في فيلادلفيا الكبرى

משרד התרבות והספורט
Jewish Federation of Greater Philadelphia
מרכז קהילתי מעלות תרשיחא

→
בחזית: **מאמות**, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט
أمهات، 2024، جزء من عمل فيديو أرت
Maamot, 2024, Video art, detail

←
מאמות, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט
أمهات، 2024، جزء من عمل فيديو أرت
Maamot, 2024, Video art, detail

סרקו לצפייה בסרטים של עודד הירש:
امسحوا الرمز لمشاهدة أفلام عوديد هيرش:

קטע מתוך 'מאמות'
جزء من "أمهات"

'מאמות': דיוקנאות
"أمهات"، بورتريهات

עודד הירש
מַאֲמוֹת

בשיתוף עם יוצרות המחול אור אבישי ונועה דר, פרויקט 'רקדן בקהילה'

עודד הירש הוא אמן רב-תחומי העוסק בצילום ככלי ביטוי עיקרי. בשנים האחרונות חוקר הירש דרך אומנותו את היחסים בין הפרט לקבוצה. הוא מתכנן ומביים את הסצנות אותן הוא עומד לצלם. התכנון והבימוי כוללים את בחירת האתר, זווית הצילום, התאורה, האובייקטים, הדמויות ומחוות הגוף שלהן היוצרים יחדיו את המסרים והרעיונות המרכזיים בעבודתו האמנותית.

הפעולה האומנותית של הירש מאתגרת את קבוצות המיקוד איתן הוא עובד. באמצעותה הוא בודק את מידת התלות של הפרט בקבוצה ומידת שייכותו אליה. רוב עבודותיו עוסקות בקהילות בעלות בסיס משותף כמו קבוצות ייחוס בקיבוצים, קבוצות בעלות מקורות אתניים משותפים או קבוצות בעלות משימות ממוקדות. עבודותיו בוחנות את יחסי הקבוצות למקומות ולאתרים בהם הוא בחר לצלמן.

מאז ומעולם הייתה מעלות-תרשיחא פסיפס אנושי. עם הקמתה התיישבו בה עולים חדשים ממקומות שונים כמו מרוקו, טוניס, ספרד, אלג'יר ורומניה, ובמהלך השנים נוספו מתיישבים ועולים חדשים גם מרוסיה והודו. במתנ"ס שבעיר מתקיים מזה מספר שנים פרויקט **רקדן בקהילה** של משרד התרבות, ובמסגרתו פועלות שתי יוצרות המחול, אור אבישי ונועה דר, עם קבוצת נשים מוותיקות העיר הקרויה **מאמות.**[1]

1 מתנ"ס **דור לדור** הפועל בעיר מעלות-תרשיחא מארח ומקדם את קבוצת **המאמות** מזה שנים ופעיל בתחום הקהילה המקומית.

אחת לשבוע הן מחברות את עולם התנועה והריקוד שלהן לקהילת הנשים. שפת התנועה מהווה פעילות קהילתית מאחדת ומהנה, ובמרוצת השנים נוצר קשר עמוק ואוהב בין שתי היוצרות לקבוצת הנשים המקומיות. במפגשים ביניהן נוצרה שפה משותפת, תנועות ומחוות גוף קיבלו שמות, ורצף שמות הפכו, לפעילות משותפת ולמחול עדין ורגיש.

הירש הוזמן על ידי הגלריה שבמרכז אומנויות מעלות-תרשיחא, ליצור עבודת אומנות חדשה יחד עם קבוצה בקהילה וחָבַר לפרויקט **רקדן בקהילה.**[2] בתערוכה **מאמות** המוצגת בגלריה שבמרכז אומנויות מתעד הירש חלקים מתהליך העבודה עם קבוצת הנשים בהנחיית אבישי ודר. תוצרי התהליך עם הקבוצה פורקו והורכבו מחדש לעבודת סאונד ווידאו. עבודת הווידאו צולמה ברחבי העיר, באתרים שנבחרו בקפידה ולהם משמעויות לחברות הקבוצה ולתושבי מעלות-תרשיחא.

עבודת הסאונד בחלל הראשון של התערוכה מתעדת שירה של כל אישה בקבוצת **המאמות** בנפרד. כל אישה שרה, בשפת אימה, שיר ילדות שאימה נהגה לשיר לה, והקהל מוזמן להקשיב לפסיפס האנושי והתרבותי של העיר באמצעות אוזניות המשתלשלות מהתקרה. בחלל השני מתעדת עבודת הווידאו את קבוצת **המאמות** בסצנות מבוימות באתרים שונים בעיר. שתי העבודות הן יצירה אחת.

הצבת היצירה בשני חללים מדגישה ותומכת במחקר של הירש הבודק את הקול האישי ואת מקומו בקבוצה. בעוד הקול האישי, השביר ומוצף הגעגוע של כל אישה לאימה נשמע היטב בעבודות הסאונד האישיות, הוא נחבא בעמידה המלוכדת והפומבית של הקבוצה ומושתק בעבודת הווידאו. תנועות השפתיים האישיות המבקשות נשיקה אחת אחרונה של אם, הופכות בקבוצה למחוות ותנועות שבוימו בעדינות.

בתהליך צילום הווידאו עברה קבוצת **המאמות** בין נקודות אסטרטגיות, אתרים ומקומות בעלי משמעות היסטורית, קהילתית ותרבותית וגם כאלו שהאמן זיהה

2 פרויקט **רקדן בקהילה** הוא מיזם של משרד התרבות שמטרתו לקרב ולחשוף את הקהילה המקומית הפריפריאלית לעולם הריקוד, המחול והיצירה.

מאמות, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט | **أمهات**، 2024، جزء من عمل فيديو أرت | **Maamot**, 2024, Video art, detail

כבעלי פוטנציאל צילומי. בין המקומות שנבחרו היו **השוק** המהווה נקודת מפגש תרבותית ומשמעותית בעיר וחזר לפעול בימים אלו אחרי תקופה ארוכה שהיה סגור בשל המלחמה; **המרכז המסחרי הישן** ששימש, החל מהשנים הראשונות של מעלות-תרשיחא, מקום קהילתי משמעותי שבו פעל בית קולנוע והיווה מקום מפגש לבני הנוער ואתר לריקודי-עם, אך נזנח כעת ורק מעט עסקים פועלים בו; **מדרגות מדשאת מרכז המוסיקה**, שאפשרו לאמן לבחון בצילום את היפרדות היחיד מהקבוצה תוך שמירה על גבולותיה והגנתה של הקבוצה כשהירש צילם את הנשים במרחק זו מזו; ואתר **מגדל המים** האיקוני המזוהה עם העיר ושאפשר לראותו מרחוק, אשר שימש בעבודת הווידאו של הירש רקע היסטורי לקבוצת הוותיקות וטען את הווידאו במשמעות נוספת בהקשר לאסון מעלות שהתרחש לא רחוק.[3]

בחירת האתרים ביקשה, בין היתר, לייצר תגובות בקרב חברות הקבוצה ובקרב עוברי אורח שהגניבו מבטים והגיבו לתהליך העמדה והצילום. החצנת תהליך היצירה בחן את הווית הקבוצה במעגלים רחבים יותר: ההסכמה, ואף הרצון, של **המאמות** לקחת חלק בתהליך היצירה ברחוב שחשף אותן לעוברי האורח המוכרים לרובן והתמיכה הקבוצתית לה זכתה כל אישה מחברות הקבוצה האחרות משקפים את כוחה של הקבוצה. נראה כי תהליך היצירה הפומבי עומד בניגוד לאינטימיות ולרגישות שנדרשה בתהליך הקלטת עבודת הסאונד המוצגת בחלל הראשון של התערוכה.

האומנות יכולה לשמש כלי לארגון קהילות, להגביר את התודעה המשותפת, לעורר סולידריות ולהשפיע על שינוי חברתי. בתורן, קהילות משפיעות על היצירה האמנותית שמקבלת משמעות בתוך הקשר חברתי-תרבותי. אך תהליך היצירה של האומן מחוץ לכותלי הסטודיו מעצימה את הקשר וההשפעה ההדדית בין האומנות לקהילה. כשתהליך יצירת האומנות, המשמשת ככלי לביטוי אישי, תרבותי וחברתי ומעוררת רגשות ורעיונות נחשף - הוא עשוי לייצר רובד נוסף לשיח בקהילה. ואכן, תהליך היצירה עם קבוצת **המאמות** מהדהדת נקודות מבט נוספות כמו הרוח התיישבותית של הציונות הגלילית של כל אחת מחברות הקבוצה ומסען האישי אל העיר מעלות-תרשיחא הצפונית מתעצמים בימים אלו נוכח הדי הפיצוצים, המטוסים ורוח הקרב שעד לפני שבועות מעטים היו חלק משגרת יומן.

היצירה, שהתעצבה בעזרת **המאמות** והליווי של יוצרות המחול אבישי ודר, משקפת את נקודת המבט של הירש, גישתו, אופיו והתוכן האומנותי שביקש להציג בקדמת הבמה. לצד אלו, מצאה קבוצת הנשים את החופש האומנותי שלה כדי להביע את אופייה, חוזקה הקהילתי, התרבותי והלוקאלי הייחודי, ואלמנטים מתוך תהליכי העבודה עם אבישי ודר.

הקבוצה והפרט הם שני מושגים מרכזיים הממחישים את האינטראקציה בין האישי לחברתי. קבוצה היא אוסף של פרטים אשר מתקיימת ביניהם מערכת יחסים. לקבוצה עשויות להיות מטרות את ההתנהלות שלה, יכולה להשפיע על הפרטים בתוכה, לעיתים באופן מודע ובאמצעותה מתפתחים ערכים חברתיים, נורמות, הרגלים ומוסדות. לעומת זאת, הפרט הוא ישות עצמאית, בעלת זהות ותודעה משלה. במובן זה, היחיד מגלם את היכולת והחופש לבחור, לחשוב ולהתנהג בצורה המבדילה אותו מהקבוצה. בין הקבוצה לפרט מתקיים קשר הדוק: הקבוצה יכולה להשפיע על התנהגות הפרט, הפרטים שבתוכה עשויים להשפיע על עיצוב הקבוצה עצמה. התהליכים המתחוללים בין הפרט והקבוצה מעידים על הקשר ההדדי בין השניים. ההתמסרות הטוטאלית של כל אחת **מהמאמות** למשימה המשותפת העצימה לא רק את הקבוצה, אלא גם את כל אחת מהנשים בקבוצה.

לאורך תהליך העבודה תמכו השפה הצילומית של הירש וההנחיות של אבישי ודר ברעיון הבוחן את הפרט והכלל. בצילומי הווידאו התקיים דיאלוג מתמיד בין צילומי דיוקן של הנשים לבין הצילום הקבוצתי. הדיאלוג ניבט בעבודת הווידאו של הירש במשחק עדין במושגים קרוב-רחוק ופתוח-סגור המתכתבים עם תנועות המדויקות והמדודות שנבחרו על ידי אבישי ודר.

←

מאמות, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט | **أمهات**، 2024، جزء من عمل فيديو أرت
Maamot, 2024, Video art, detail

3 אסון מעלות מתייחס לאירוע הטרור הטראגי שהתרחש בשנת 1974 שבו נרצחו תושבת האזור, תושבי העיר, ותלמידים ומורים מצפת ששהו בבית הספר **נתיב מאיר** הסמוך למגדל המים.

בספרו **צאצאי הזמן ודיירי המרחב** מציין יהודה גרינפלד גילת שהמעבר שעשו מיליוני אנשים מהכפר אל העיר במהלך המהפכה התעשייתית חיזק את הצורך בהגדרת טריטוריה מרחבית ואוטונומית למושג פרטיות.[4] בדומה לערים קטנות אחרות, העיר מעלות-תרשיחא גם היא קלטה אוכלוסיות שעלו מערים וכפרים שונים בעולם. מעלות-תרשיחא ייחודית במבנים התרבותיים ובמרקם האנושי שלה, ונשמר בה עדיין צביון כפרי שמשפיע על קשרים חברתיים ותרבותיים המתגלמים בקבוצות קהילתיות בדומה לקבוצת **המאמות**. החלק הדרומי של הגלריה שבו מוצגת התערוכה שימש כבית לראשוני המתיישבים בעיר. וכך, הירש, שחבר לאבישי ודר ולקבוצת הנשים הוותיקות בעיר, מציג בקול ובתמונה הנעה את הקשרים בין הפרטי והאישי לקבוצה ולקהילה בחלל שבו מרחפות רוחות הזיכרון של ראשוני העיר.

היצירה של הירש בודקת ומנכיחה את ההתמודדות של הפרט עם נורמות חברתיות. הקול הבודד בעבודת הסאונד מייצג את הפרט ועבודת הווידאו מייצגת את החברה. אל תוך עבודת הווידאו נכנסים אלמנטים מעולם הטקסים הפולחניים כמו תנועות משותפות של הנשים הבוחנות את מושג הזהות והערכים האישיים של כל אחת מהמשתתפות ביחס לקהילתה.

מיטל קילמניק
אוצרת

קבוצת המאמות, מתנ"ס דור לדור, מעלות-תרשיחא:
אוחיון אניטה :: אלקיים אליס :: בוזנח אסתר :: בן הרוש תמר :: דידי מזל :: זנאתי רבקה
חיון הילה :: כהן רותי :: לוגסי אסתר :: לוי יפה :: לחמני חנה :: פייג רחל :: רוזנברג
מזל שהין מירה :: שלוש מלי :: שם טוב אילנה

4 גרינפלד גילת, יהודה (2015). **צאצאי הזמן ודיירי המרחב**, 22. ריסלינג: תל-אביב.

عوديد هيرش

أمهات

بالتعاون مع مبدعات الرقص أور أڤيشاي ونوعا در، مشروع راقص في المجتمع

عوديد هيرش هو فنّان متعدد التخصصات يستخدم التصوير كوسيلة رئيسية للتعبير. في السنوات الأخيرة يعمل هيرش من خلال فنّه على دراسة العلاقة بين الفرد والمجموعة. وهو يقوم بتخطيط وتصميم المشاهد التي ينوي تصويرها، ويتضمن التخطيط اختيار الموقع، زاوية التصوير، الإضاءة، العناصر، الشخصيات، وإيماءات أجسادهن التي تُشكل الرسائل والأفكار المركزية في أعماله الفنّيّة.

يتحدى عمل هيرش الفنّي المجموعات البؤرية التي يعمل معها من خلال فنّه. وهو يفحص من خلالها درجة تبعية الفرد للمجموعة وانتمائه إليها. تركز معظم أعماله على مجتمعات ذات أساس مشترك، مثل الكيبوتسات، والمجموعات ذات الأصول العرقية المشتركة، أو المجموعات التي تتمحور حول مهام محددة. ويختبر من خلالها علاقات المجموعات بالأماكن والمواقع التي يتم تصويرها فيها.

لطالما كانت معلوت ترشيحا فسيفساء إنسانية. منذ تأسيسها استقر فيها مهاجرون من دول مختلفة مثل المغرب، تونس، إسبانيا، الجزائر، ورومانيا. وفي السنوات الأخيرة، انضم مهاجرون جدد من روسيا والهند. يتم تنفيذ مشروع **"راقص في المجتمع"** في المركز الجماهيري التابع لوزارة الثقافة في المدينة منذ عدة سنوات، حيث تعمل مصممتا الرقص أور أڤيشاي ونوعا دار مع مجموعة من النساء القدامى في المدينة، المعروفة باسم **"أمهات"**[1]. مرة واحدة أسبوعياً، يربطن عالم الحركة والرقص مع مجتمع النساء. لغة الحركة تشكل نشاطًا مجتمعيًا يوحد بينهن. من خلال اللقاءات بينهن تتشكل لغة مشتركة، الحركة وإيماءات الجسد تحصل على تسميات، وتسلسل التسميات تتحول إلى نشاط مشترك ورقص دقيق وحسّاس.

دُعي هيرش من قبل الجاليري في مركز الفنّون في معلوت ترشيحا لتقديم عمل فنّي جديد بالتعاون مع المجتمع. انضم هيرش إلى مشروع **"راقص في المجتمع"**[2]، حيث قام بتوثيق جزء من سيرورة العمل مع مجموعة النساء بإرشاد أڤيشاي ودر. تم تفكيك نتاج السيرورة مع المجموعة وإعادة ترتيبها في عمل صوت وفيديو. تم تصوير الفيديو في مواقع مختارة في المدينة ذات دلالة للمجموعة ولسكان معلوت ترشيحا.

أعمال الصوت المعروضة في الفضاء الأول للمعرض توثّق أغنية كل امرأة من مجموعة **"أمهات"** بشكل منفرد. كل امرأة تغني بلغة أمها، أغنية طفولة اعتادت أمها أن تغني لها، حيث يُدعى الجمهور إلى الإصغاء لهذه الفسيفساء البشرية والثقافية التابعة للمدينة عبر سماعات تتدلى من السقف. في الفضاء الثاني يوثق عمل الفيديو مجموعة **"أمهات"** في مشاهد تم إخراجها في مواقع مختلفة في المدينة. العملات يشكلان عملاً فنّيًا واحدًا.

موضعة العمل الفنّيّ في فضاءين تبرز وتدعم دراسة هيرش التي تستكشف الصوت الشخصي وموقعه في المجموعة، بينما الصوت الشخصي، الهش المليء بالشجن والحنين لكل امرأة تجاه أمها يُسمع جيدًا في أعمال الصوت الشخصية، وهو يختفي في الوقوف المتماسك والعلني للمجموعة ويجري إسكاته في عمل الفيديو. حركة الشفتين الشخصية التي تطلب قبلة واحدة وأخيرة من الأم، تتحول في المجموعة إلى إيماءات وحركات تم تنسيقها برقة.

في عملية تصوير الفيديو، انتقلت مجموعة **"الأمهات"** بين نقاط استراتيجية ومواقع ذات أهمية تاريخية، اجتماعية وثقافية، وكذلك مواقع اختارها الفنّان لاعتبارها ذات إمكانيات

1 يستضيف المركز الجماهيري **دور لدور** الذي ينشط في معلوت ترشيحا ويعمل على تعزيز مجموعة **"أمهات"** منذ عدة سنوات وينشط في مجال المجتمع المحلي.

2 مشروع **"راقص في المجتمع"** هو مشروع لوزارة الثقافة يهدف إلى التقارب داخل المجتمع المحلي في الضواحي وكشفه على عالم الرقص، الاستعراض والابداع.

מאמות, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט | **أمهات**، 2024، جزء من عمل فيديو أرت | **Maamot**, 2024, Video art, detail

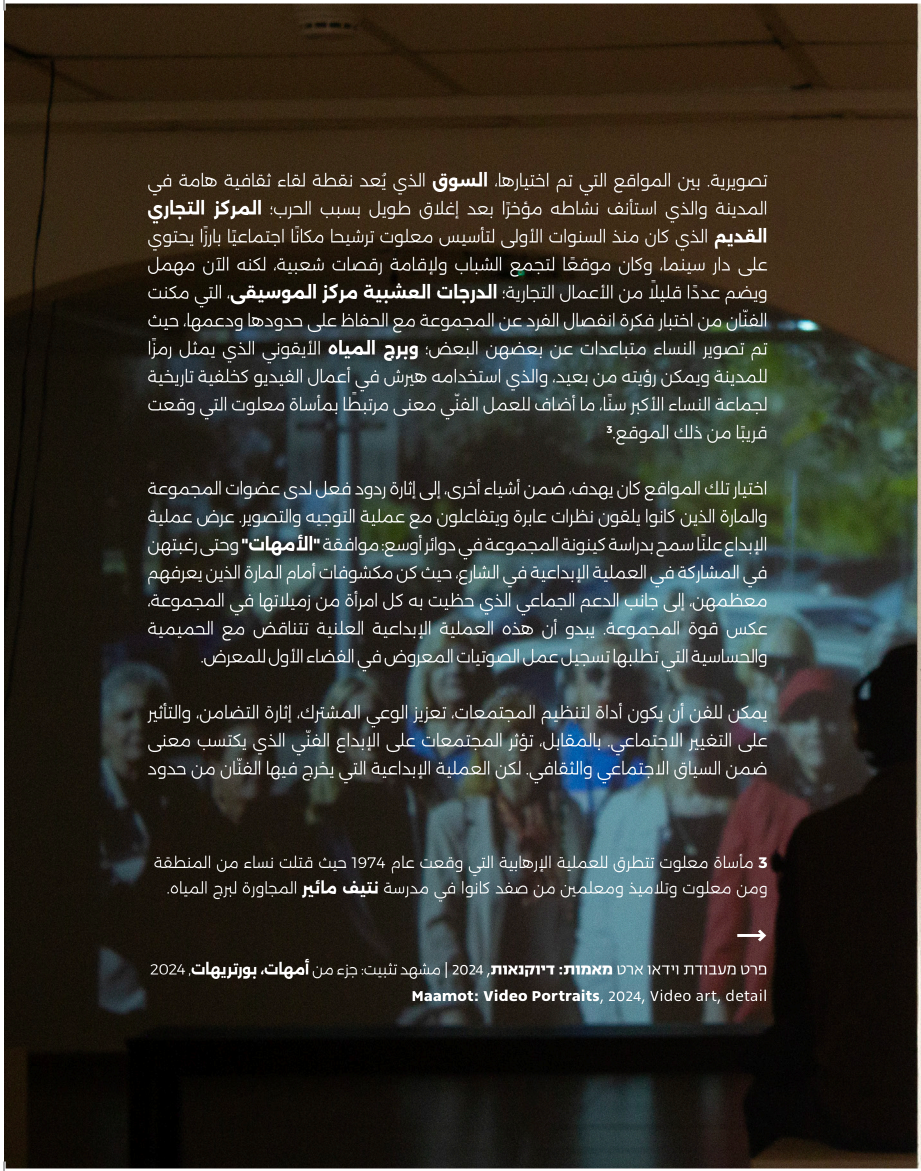

تصويرية. بين المواقع التي تم اختيارها، **السوق** الذي يُعد نقطة لقاء ثقافية هامة في المدينة والذي استأنف نشاطه مؤخرًا بعد إغلاق طويل بسبب الحرب؛ **المركز التجاري القديم** الذي كان منذ السنوات الأولى لتأسيس معلوت ترشيحا مكانًا اجتماعيًا بارزًا يحتوي على دار سينما، وكان موقعًا لتجمع الشباب ولإقامة رقصات شعبية، لكنه الآن مهمل ويضم عددًا قليلاً من الأعمال التجارية؛ **الدرجات العشبية مركز الموسيقى**، التي مكنت الفنّان من اختبار فكرة انفصال الفرد عن المجموعة مع الحفاظ على حدودها ودعمها، حيث تم تصوير النساء متباعدات عن بعضهن البعض؛ **وبرج المياه** الأيقوني الذي يمثل رمزًا للمدينة ويمكن رؤيته من بعيد، والذي استخدامه هيرش في أعمال الفيديو كخلفية تاريخية لجماعة النساء الأكبر سنًا، ما أضاف للعمل الفنّي معنى مرتبطًا بمأساة معلوت التي وقعت قريبًا من ذلك الموقع.[3]

اختيار تلك المواقع كان يهدف، ضمن أشياء أخرى، إلى إثارة ردود فعل لدى عضوات المجموعة والمارة الذين كانوا يلقون نظرات عابرة ويتفاعلون مع عملية التوجيه والتصوير. عرض عملية الإبداع علنًا سمح بدراسة كينونة المجموعة في دوائر أوسع: موافقة **"الأمهات"** وحتى رغبتهن في المشاركة في العملية الإبداعية في الشارع، حيث كن مكشوفات أمام المارة الذين يعرفهم معظمهن، إلى جانب الدعم الجماعي الذي حظيت به كل امرأة من زميلاتها في المجموعة، عكس قوة المجموعة. يبدو أن هذه العملية الإبداعية العلنية تتناقض مع الحميمية والحساسية التي تطلبها تسجيل عمل الصوتيات المعروض في الفضاء الأول للمعرض.

يمكن للفن أن يكون أداة لتنظيم المجتمعات، تعزيز الوعي المشترك، إثارة التضامن، والتأثير على التغيير الاجتماعي. بالمقابل، تؤثر المجتمعات على الإبداع الفنّي الذي يكتسب معنى ضمن السياق الاجتماعي والثقافي. لكن العملية الإبداعية التي يخرج فيها الفنّان من حدود

3 مأساة معلوت تتطرق للعملية الإرهابية التي وقعت عام 1974 حيث قتلت نساء من المنطقة ومن معلوت وتلاميذ ومعلمين من صفد كانوا في مدرسة **نتيف مائير** المجاورة لبرج المياه.

⟵

פרט מעבודת וידאו ארט **מאמות: דיוקנאות**, 2024 | مشهد تثبيت: جزء من **أمهات، بورتريهات**، 2024

Maamot: Video Portraits, 2024, Video art, detail

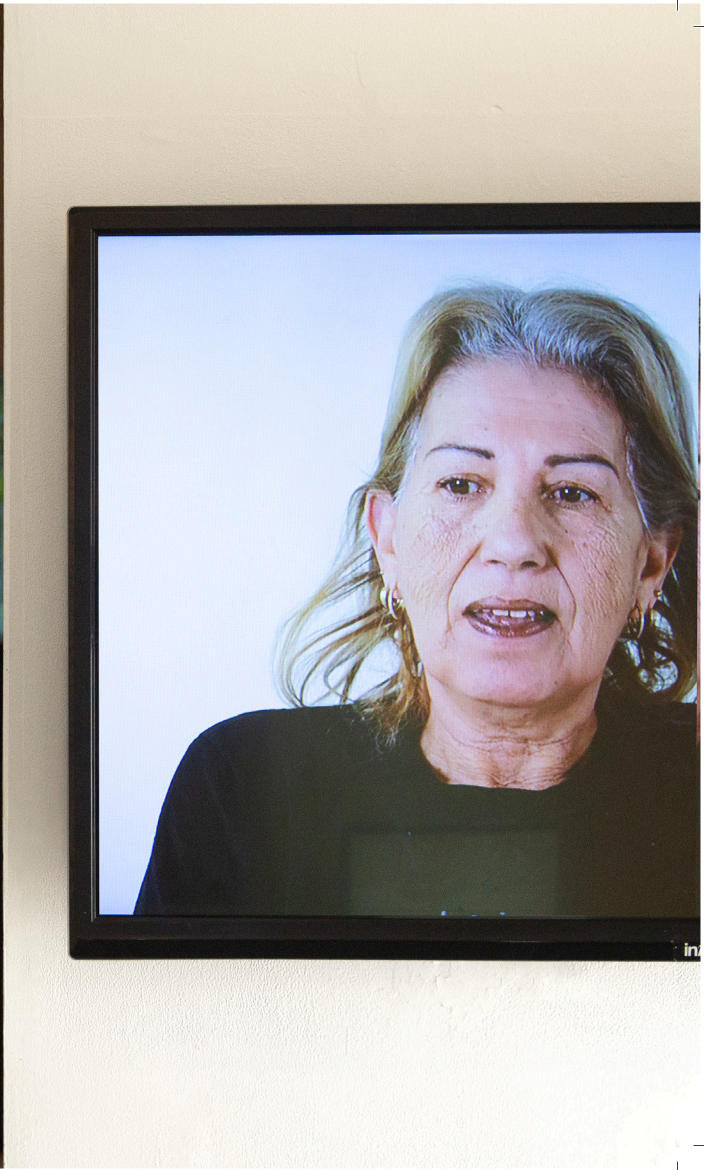

الاستوديو تعزز العلاقة والتأثير المتبادل بين الفن والمجتمع. عندما تُعرض العملية الإبداعية للفن، التي تُستخدم كأداة للتعبير الشخصي، الثقافي والاجتماعي وتثير الأحاسيس والأفكار، فإنها قد تخلق بُعدًا إضافيًا للحوار داخل المجتمع. وفعلاً، عملية الإبداع مع مجموعة **"الأمهات"** تردد أصداء وجهات نظر إضافية، مثل الروح الاستيطانية للصهيونية في الجليل لكل واحدة من النساء في المجموعة ورحلاتهن الشخصية إلى مدينة معلوت ترشيحا شمال البلاد، التي يتعاظم صداها اليوم في ظل أصداء الانفجارات، الطائرات وأجواء المعرك التي كانت جزءًا من حياتهن اليومية قبل أسابيع قليلة.

العمل الفنّي، الذي تشكل بمساهمة **"الأمهات"** ودعم الفنانتين أڤيشاي ودر، يعكس رؤية هيرش، نهجه، طبيعته والمحتوى الفنّي الذي أراد عرضه في مقدمة المنصة. إلى جانب ذلك، ووظفت مجموعة النساء حريتها الفنّية للتعبيرعن طابعها الخاص، قوتها المجتمعية، الثقافية والمحلية الفريدة، بالإضافة إلى العناصر المستوحاة من عملية العمل مع أڤيشاي ودر

المجموعة والفرد هما مفهومان مركزيان يعكسان التفاعل بين الشخصي والاجتماعي. المجموعة هي مجموعة من الأفراد الذين توجد بينهم علاقة معينة. قد تكون للمجموعة أهداف، سلوكيات وقد تؤثر على أعضائها، وأحيانًا بشكل واعٍ، ومن خلالها تتشكل القيم الاجتماعية، المعايير، العادات والمؤسسات. بالمقابل، الفرد هو كيان مستقل، له هوية ووعي خاصان به. بهذا المعنى، يمثل الفرد القدرة والحرية على الاختيار، التفكير، والتصرف بشكل يميزه عن المجموعة. بين المجموعة والفرد توجد علاقة متبادلة: يمكن للمجموعة أن تؤثر على سلوك الفرد، وأعضاء المجموعة يمكنهم التأثير على تشكيلها. العمليات التي تحدث بين الفرد والمجموعة تظهر العلاقة الوثيقة بينهما. التفاني الكلي لكل واحدة من **"الأمهات"** للمهمة المشتركة لم يعزز فقط المجموعة، بل عزز أيضًا كل امرأة في المجموعة.

طوال سيرورة العمل، دعمت لغة التصوير الخاصة بهيرش وتوجيهات أڤيشاي ودر الفكرة التي تستكشف الفرد والمجموعة. في تصوير الفيديو، كان هناك حوار مستمر بين صور البورتريه للنساء والتصوير الجماعي. هذا الحوار برز في عمل الفيديو الخاص بهيرش، من خلال اللعب الدقيق بمفاهيم القرب والبُعد والانفتاح والإغلاق، التي تتناغم مع الحركات الدقيقة والمحسوبة التي اختارتها أڤيشاي ودر.

في كتابه **أبناء الزمن وسكان المكان**، يشير يهودا جرينفيلد جيلات إلى أن الانتقال الذي قام به ملايين الأشخاص من القرى إلى المدن خلال الثورة الصناعية عزز الحاجة إلى تعريف مساحة إقليمية مستقلة لمفهوم الخصوصية.[4] وبالمثل، فإن مدينة معلوت ترشيحا، كغيرها من المدن الصغيرة، استقبلت سكانًا هاجروا من مدن وقرى مختلفة حول العالم. تتميز معلوت ترشيحا بالبنى الثقافية والنسيج البشري، وظلت ذات طابع قروي يؤثر على العلاقات الاجتماعية والثقافية التي تظهر في المجموعات المجتمعية مثل مجموعة **"الأمهات"**. القسم الجنوبي من الجاليري، حيث تُعرض الأعمال، كان بمثابة منزل للسكان الأوائل في المدينة. وهكذا، يقدم هيرش، الذي تعاون مع أڤيشاي ودر ومجموعة النساء الأكبر سنًا في المدينة، صورة وصوتًا يظهران العلاقة بين الفرد والجماعة والمجتمع في فضاء تحوم فيه ذكريات أوائل سكان المدينة.

عمل هيرش يستكشف ويستحضر التحدي الذي يواجهه الفرد مع المعايير الاجتماعية. الصوت الفردي في عمل الصوتيات يمثل الفرد، بينما يمثل الفيديو المجتمع. يُدمج في الفيديو عناصر من عالم الطقوس الشعائرية، مثل الحركات المشتركة للنساء، التي تستكشف مفهوم الهويّة والقيم الشخصية لكل مشاركة في علاقتها بمجتمعها.

ميطال كيلمنيك
قيّمة

مجموعة أمهات، المركز الجماهيري دور لدور، معلوت ترشيحا:
أوحايون أنيتا | الكيان أليس :: بوزناح إستر :: بن هروش تمار :: دودو مزال :: زناتي رفقا
كوهن روتي :: لوجسي إستر | لحماني حنا :: فيبغ راحل :: فاين هيلا :: روزنبرغ مزال :: شاهين ميرا
شلوش مالي :: شم طوق إيلانة

4 جرينفيلد جيلات، يهودا (2015). **أبناء الزمن وسكان المكان**، 22، ريسلينغ: تل أبيب.

מאמות, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט | **أمهات**، 2024، جزء من عمل فيديو أرت | **Maamot**, 2024, Video art, detail

The group and the individual are the two core concepts that illustrate the interaction between the personal and the social realms. A group is a collection of individuals among whom social relationships are maintained. A group may have objectives that determine how it operates. It can influence the individuals who compose it, at times knowingly. And through it social values, norms, habits and institutions develop. The individual, on the other hand, is an independent entity that possesses its own identity and consciousness. In this respect, the individual encapsulates the ability and the freedom to choose, to think, and to behave in a manner that differentiates them from the group. The group and the individual are closely linked: the group may impact the individual's behavior, while the individuals within it may shape the group itself. The processes that play out between individual and group demonstrate the mutual connection between them. The total dedication on the part of each of the **Maamot** to the common mission empowered not only the group but also each individual within it.

Throughout the production process, Hirsch's language of film and Avishay and Dar's guidance were harnessed to the idea of examining the individual and the general spheres. In the video work, an ongoing dialog was maintained between the capture of the women's portraits and the group photos. In Hirsch's video work, this dialog is apparent in his delicate treatment of the concepts close-far and open-closed, which correspond with the precise and measured movements selected by Avishay and Dar.

In his book **Children of Time and Residents of Space,** Yehuda Greenfield-Gilat notes that the transition of millions of people from village to city during the industrial revolution turned the need for territorial spatial definition into the concept of privacy.[4] As did other small towns, Ma'alot-Tarshiha absorbed people who came from various villages and cities across the world. Ma'alot-Tarshiha is unique in its cultural structures and its human texture. It retains the character of a village, with social and cultural ties embodied in communal groups such as the **Maamot**. The southern section of the gallery in which the exhibition is exhibited used to serve as a home to the city's first settlers. Thus Hirsch, who collaborated with Avishay and Dar and the group of veteran women of the city, presents the links between the individual and personal sphere and that of the group and the community in a space through which hover the spirits of the place's first townsfolk.

Hirsch's creation examines and demonstrates how the individual grapples with social norms. The lone voice in the audio work represents the individual, while the video work represents society. The latter includes elements of the world of ritual, such as the synchronized movements of the women as they examine the concept of identity and individual values of each of the participants in relation to her community.

Meital Kilemnik
Curator

The Maamot group at the Dor La Dor Community Center, Ma'alot-Tarshiha:
Ohayon Anita :: Elkayam Alice :: Buznah Esther :: Ben-Harush Tamar
Didi Mazal :: Zenati Rivka :: Chayun Hila :: Cohen Ruthy :: Lugasi Esther
Levy Yaffa :: Lahmani Hana :: Faig Rachel :: Rosenberg Mazal :: Shahin Mira
Shelouche Mali :: Shem-Tov Ilana

4 Yehuda Greenfield-Gilat (2015). **Children of Time and Residents of Space**, The Role of Architecture in a Changing World, 22. Resling: Tel-Aviv.

Installing the work in two rooms underscores and supports Hirsch's investigation into the individual voice and its place within the group. While the fragile individual voice expressing each woman's longing for her mother is clearly heard in the audio section, it is hidden in the group's cohesive and public appearance and silenced in the video work. In the group, the individual lip movements that request one last kiss from their mother turn into gently directed gestures and movements.

During the process of filming the video, the **Maamot** moved between strategic points, sites and places of historical, communal, and cultural significance, as well as those which the artist found to have potential for filming. Among the locations chosen were **the market**, which constitutes a significant cultural meeting place in the city, and which recently began to operate again after being closed for an extended period owing to the war; **the old commercial center**, which, ever since Ma'alot-Tarshiha's early days, served as a meaningful communal site with an active cinema, a place where youngsters would meet, and a site for folk dancing, but which was largely abandoned, with only a few businesses still operating there; **the steps through the lawn of the music center**, which enabled the artist to examine through filming the detachment of the individual from the group while preserving the boundaries of the group and protecting it, as he filmed the women at a distance from one another; **and the site of the iconic water tower** identified with the city and visible from a distance, which served in his video work as historical backdrop to the group of veteran women and charged the video with additional significance in the context of Ma'alot's disaster, which occurred nearby.[3]

The sites were selected partly to elicit reactions on the part of the group's members as well as passersby who stole glances and reacted to the process of setting up the scenes and the filming. Opening up the creative process served to examine the group experience within wider circles: the **Maamot**' agreement and even their desire to take part in the creative process in the street, which exposed them to passersby most of whom they knew, and the group support that each of them received from the other members, reflect the power of the group. It appears that this public creative process runs contrary to the intimacy and sensitivity required in the process of recording the audio work displayed in the first section of the exhibition.

3 This refers to the tragic terrorist attack perpetrated in 1974, in which townsfolk, a resident of a nearby settlement, and students and teachers from Safed who were staying at Nativ Me'ir School near the water tower, were murdered.

Art has the capacity to serve as a tool to organize communities, to enhance a common consciousness, to foster solidarity, and to bring about social change. On their part, communities impact artistic creation, which acquires meaning within a socio-cultural context. Yet an artist's creative process that plays out beyond the walls of their studio enhances the link and the mutual influence between art and community. When the artistic creation process, which serves as a tool for individual, cultural, and social expression and gives rise to feelings and ideas, is exposed – it is likely to add a further layer to the discourse within the community. Indeed, the creative process involving the **Maamot** group invokes further perspectives. For example, the pioneering spirit of Galilean Zionism embodied in each of the group's members and their individual journey to the northern city Ma'alot-Tarshiha, acquire heightened significance in these times of echoing explosions, warplanes, and fighting spirit, which until very recently were part of their daily routine.

The creativity that took shape through the **Maamot** accompanied by the dance artists Avishay and Dar, reflects Hirsch's perspective, his approach, his character, and the artistic content he sought to bring to the fore. Alongside this, the group of women found its artistic freedom to express its character, its singular communal, cultural, and local robustness, and elements of the production processes with Avishay and Dar.

Maamot, 2024, Video art, detail | أرت فيديو عمل من جزء ,2024 ،**أمهات** | ארט וידאו עבודת מתוך פרט ,2024 ,**מאמות**

מאמות, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט | **أمهات**، 2024، جزء من عمل فيديو أرت | **Maamot**, 2024, Video art, detail

Oded Hirsch

Maamot

In collaboration with the dance artists Or Avishay and Noah Dar, the **Dancer in the Community** Project

Oded Hirsch is a multidisciplinary artist who expresses himself primarily through film. In recent years Hirsch has addressed the relationship between the individual and the group through his art. He plans and directs the scenes he is about to film. This preparation covers the choice of site, camera angle, lighting, objects, and the figures, alongside their bodily gestures. All these combine to convey the core messages and ideas that run through his artistic work.

Hirsch's artistic activity challenges the groups on which he focuses. Through it, he examines the extent of the individual's dependence on the group and how strong is their allegiance to it. Most of his works address communities whose members share a common ground, such as respected groups in kibbutzim, ethnically homogenous groups, and groups that focus on a specific mission. His works examine how the groups relate to the places and sites at which he chooses to film them.

Ma'alot-Tarshiha has always been a human mosaic. It was originally populated by recent immigrants from various lands, such as Morocco, Tunisia, Spain, Algeria, and Romania. Over the years they were joined by veteran Israelis and immigrants from the Soviet Union and India. The city's community center has for some years now run the **Dancer in the Community** Project sponsored by the Education Ministry. Two dance artists, Or Avishay and Noa Dar, work with a group of women who have lived in the city for many years, known as **Maamot**[1] Once a week they connect this community of women to the world of movement and dance. The language of movement constitutes a unifying and enjoyable community activity, and over time a deep and loving relationship has blossomed between the two artists and the group of local women. Their meetings have generated a shared language, movements and bodily gestures acquired names, and the series of names evolved into joint activity and into delicate and sensitive dance.

The gallery at Ma'alot-Tarshiha's Art Center invited Hirsch to create a new artwork in collaboration with a group within the community, and he teamed up with the **Dancer in the Community** Project.[2] In the exhibition **Maamot** displayed in the gallery at the Art Center, Hirsch documents parts of the process of working with the group of women, guided by Avishay and Dar. The products of the process with the group were dismantled and reassembled into an audio and a video work. The video section was filmed in various locations throughout the city, at carefully selected sites that bear special meaning for the members of the group and the residents of Ma'alot-Tarshiha.

The audio work in the first room of the exhibition documents the solo singing of each woman in the **Maamot** group. In her mother tongue, each sings a song her mother would sing to her as a child, and the audience is invited to listen to the city's human and cultural mosaic through headsets hanging from the ceiling. In the second room, the video work documents the **Maamot** in scenes staged in various parts of the city. The two parts constitute a single artwork.

1 The **Dor LaDor Community Center**, which is active in Ma'alot-Tarshiha's local community, has for many years hosted and promoted the **Maamot** group.
2 The **Dancer in the Community** project was initiated by the Ministry of Culture to familiarize the local peripheral community with the world of dance and creativity.

ART
CENTER &
GALLERY
Apter-Barrer, Ma'alot-Tarshicha

artsmaalot.com

Apter-Barrer Art Center and Gallery

15 Ben-Gurion St. Ma'alot-Tarshicha | **artsmaalot.com**
Sun, Mon, Wed 10:00-14:00, 16:00-19:00
Tue, Thu 10:00-16:00 Sat 11:00-13:00

Chairman: Mishael Chirurg
Director Gallery and Art Center: Tami Shachar-Yaron
Curator: Meital Kilemnik
Gallery Guidance: Yael Ramon, Yael Shalev
Hebrew Editing: Margo Stroumsa Uzan
Arabic Translation: Nawaf Atamnah
English Translation: Avner Greenberg
Graphic Design: Studio MiKa
Photography: Meital Kilemnik, Oded Hirsch

Supported by:
Ministry of Culture and Sport
Jewish Federation of Greater Philadelphia

Ministry of Culture and Sport
Jewish Federation of Greater Philadelphia

←
בחזית: **מאמות**, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט
أمهات، 2024، جزء من عمل فيديو أرت
Maamot, 2024, Video art, detail

→
מאמות, 2024, פרט מתוך עבודת וידאו ארט
أمهات، 2024، جزء من عمل فيديو أرت
Maamot, 2024, Video art, detail

Scan to watch Oded Hirsch's videos:

Excerpt from Mamot

Mamot: Video Portraits

ODED HIRSCH

Maamot

Curator: Meital Kilemnik

עודד הירש

מַאֲמוֹת

אוצרת: מיטל קילמניק

ART CENTER & GALLERY

Apter-Barrer, Ma'alot-Tarshicha

3.1-26.2.25